

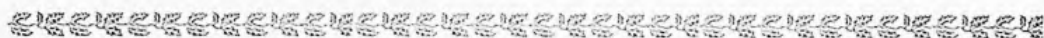
PORS Bladet

ORGAN FOR IDRETTSFORENINGEN PORS

Nr. 11 – 12

November – Desember 1950

5. årgang

Ære være Gud i det høyeste.

Alle kjenner englesangen som første gang lod over Betlehems marker. En skjønnere sang har ikke lydt på denne jord. Den hører julen til. Og den hører all sann gudstjeneste til. Den synges også hver søndag i våre kirker —.

De færreste tenker dog over at den inneholder en fundamental sannhet: Vår avhengighet av den levende Gud —. Han som skaper, oppholder og frelser oss mennesker — og holder det hele univers i sin hule hånd. Gir vi Gud den ære som tilkommer ham?

Det slo meg en gang jeg var tilstede i en kjent manns 70-års dag. Da der var holdt en rekke taler for ham, sa han omtrent slik: «Det er farlig å få for mye ros». Mor min sa alltid: «Me må kje gloyma å gje Gud æra». Det ble stille et øyeblikk, men gjestene var straks på hølgelengde med dette anslag — og Gud fikk æren.

Det slo meg også da jeg for 5 år siden en sen novemberkveld satt ved radioen og hørte på den strålende festen for grev Folke Bernadotte i Oslo — til takk og ære for det lykkelige utfall av fange-aksjonen i Tyskland. Til slutt fikk han selv ordet og sa bl. a.: «Jeg skammer meg ikke ved å si at jeg bøyde mine kne og bad til min Gud før jeg gikk til forhandling med de mektige —. Derfor skal Han ha æren i dag —».

Det var betriende og oppløftende!

Gir sa vi Gud æren for det som er noe verd i vårt liv? Eller søker vi bare menneskers ære? Får han æren for en sunn kropp og gode anlegg? For framgang i arbeidet? For hjelp i motgangens dager?

Dette er et godt kjennemerke på sann kristendom: Det å gi Gud æren, og dermed også makten i vårt liv. Vi ser omsider tydelig at for *Han* har vi intet å rose oss av. Vi er syndere som trenger en Frelser, villstyringer som har en Herre-behov. Men når det skjer at vi får gripe disse frelsende sannheter, da blir vi fylt av takk og glede og lyst til å ære Guds navn for alvor. Gjerne i «en stor forsamling» (menigheten) som det heter så ofte i Salmenes bok.

Når Gud blir æret som Skaper og Frelser kan han få lede menneskene dit han vil, fornye kjærligheten og gjøre alt godt blant folkene på jord.

*Julen er kommet med salhverv for
hjertene bange,*

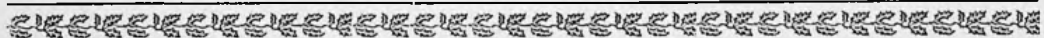
*Jul med Guds barnet i svop under
englenes sange.*

Kommer fra Gud,

Bringer oss glæderikt bud,

Æren er Guds i det høye!

J. S.

Vestsidens kirke.

*Du kjære gamle Vestre kirke, omkranset
av høye trær,*

*hvor gamle venner hviler — deg kirke
— ganske nær.*

*Med sinnet stemt til høytid — en sommer
soldag blid,*

vi vandrer kirke til deg ved høymesse tid.

*Ditt slanke spir det peker mot høye
himmel opp,*

*og vindens sus den leker med floyen på
din topp,*

*og dine klokker kaller med klokkens
malm så tung*

*hver søndag morgen på deg — hver
gammel og hver ung.*

Har du noen gang vært i Vestsidens kirke? Ikke? Da bør du benytte en av juledagene til et besøk, og har du vært der før så ta en tur allikevel. Det er en vakker gammel kirke, koselig og intim.

Enten du kommer der en sommerdag eller en vinterdag vil du erfare noe av den fred og høytid som hersker her, hvor våre fedre og mødre og henfarne slekter har hatt sin gang.

Kirken ble inviet den 16. mars 1758 og er altså snart 200 år gammel. Før denne kirke ble bygget stod her tidligere et kapell som på grunn av elde ble revet ned i 1756, «hvilket som Anex, tilligemed Solum Kirke hørte under Scheens Sognekald». Til kirkens oppbyg-

gelse testamenterte en Peter Høyman 500 Rdlr. — Begge siders Porsgrunn utgjør et sognekall fra 1762.

Tillatelse til å bygge den næværende kirke ble gitt på Fredensborg slott den 24. sept. 1756. — Det gamle kapell ble solgt for 150 Rdlr. og den nye bygning reist ved frivillige gaver.

Den kostet 2221 rdlr., 1 mark og 12 skl. for den var skjulkledt. Ved invielser fikk kirken navnet «Immanuel».

Monsieur Joen Jacobsen var kirkens byggmester.

Porsgrunns utvikling i det 18. århundre, var etter den tids forhold meget respektabel. Stedets oppkomst gjorde imidlertid Skien engstelig, og det ble derfor ofte fra denne bys side gjort forsøk på å hindre den truende konkurranse. Betegnende for den tids oppfatning i Skien er følgende ytring fra byens borgermester, da Porsgrunn i 1755 ville bygge en kirke: «Jeg fatter ikke, at en kirkes oppførelse i forstaden Porsgrund kan være fornøden, for dessnærere at reducere Skien som en af de ældste byer i landet til en grushob».

Vel, denne spådom gikk ikke i oppfylldelse. Begge byer har hatt en rivende utvikling siden den gang.

Kirken ble restaurert i 1930-årene. Den innvendige paneling, som var påsatt i 1890, ble fjernet så de kraftige bjelkevegger igjen kom til sin verdighet. Den kunstneriske utsmykking ble utført av maleren Finn Kraft.

Sist sommer ble kirken malt utvendig.

Kirken var lenge det eneste forsamlingssted på vestsiden, og her har generasjoner av vestside-beboere samlet seg for å høre Guds ord.

På østsiden av kirken lå før i tiden et tjern (tjenna) og her samlet ungdommen seg om vinteren og gikk på skøyter, men nå er «tjenna» igjenfylt. Det er ikke noe videre vakkert der akkurat, men med tiden blir vel omgivelsene penere.

E.

18818

Halvor Teksten 11-12/50

ble gjenvalgt som formann i Grenland Fotballkrets. Han ble av Fotballforbundets presidens, H. Evensen, overrakt kretsens gullmerke for fortjentsfullt arbeid, under stor begeistring.

Vi gratulerer både med gullmerket og med rekorden.

Under redaksjon av en komité.

Abonnement kr. 5,— pr. år.

Løssalg kr. 0,50 pr. stk. 1950

Pors-bladet. 11-12/50

På årsmøtet 8. desember ble det besluttet å sende bladet gratis til medlemmene. Dette vil medføre at dette nr. muligens blir det siste for enkelte abonnenters vedkommende, idet det jo er endel som ikke står som klubbmedlemmer. Hvis du ikke er medlem, så tegn deg hurtigst mulig, så gar du ikke glipp av bladet, og medlemskontingenten er lavere enn bladkontingenten var, så det lønner seg også.

Bladet blir fortsatt å fa kjøpt i løssalg i Ekko.

Hermed takker vi for oss — og ønsker den nye bladkomité (som enna ikke er valgt) velkommen.

Da årsmøtet ikke var avviklet da bladet gikk i pressen, kommer referatet først i neste nummer.

Flere lovende bidrag til julenummeret er uteblitt.

Vi takker alle

som har levert bidrag til såvel dette som tidligere nr. av Pors bladet.

En god jul og et godt nytt år ønskes alle Pors-bladets lesere!

red.

Arrangøren av N. M. på ski 1949. *

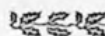
Steinkjær Skiklubb, hadde en inntekt på kr. 82.000,— og en utgift på kr. 53.000,— på arrangementet. Likevel står klubben på randen av konkurs i det laget har pådratt seg en gjeld på kr. 54.000,—, hvorav på opparbeidelse av bakken kr. 40.000,—.

Hos oss skulle vel ikke opparbeidelsen av bakken komme opp i slike beløp på langt nær.

Vellykket skikveld i Pors. 11-12/50

Omlag 200 skolebarn var møtt fram til Pors' vellykkede skikveld 9. november. Dr. Agner talte om helsen og hvorledes en best kunne ta vare på den ved tannpleie, bad, vask og maten. Han advarte mot bruken av tyggegummien. Agner la dem også på hjertet at de ikke måtte glemme pliktene sine hjemme og på skolen, og pekte ellers på lekens betydning ute i frisk luft. Kåseriet var lagt meget godt an. Videre ble det framvist et par naturfilmer.

Senere på kvelden var det medlemsmøte. Dr. Agner kåserte også her. Han la det hele an med henblikk på å bygge opp formen hos de aktive skiløperne.

DIKTER ORD:

Vi har en lengsel og en vei
mot lyset du og jeg.
Si rettens ja mot maktens nei!
Kjemp kampen selv i nederlag,
Det gjelder — deg.

Gunnar Reis Andersen.

Pors Damegruppe. 11-12/50

Ved årsmøtet i Pors damegruppe ble Nancy Steen valgt til ny formann. Øvrige medlemmer av styret ble Erna Kittilsen, Ingeborg Hegna, Tutta Kjørholt og Ingrid Kristiansen. Supleanter Anne Lise Olsen og Astrid Hålvorsen. Underholdningskomité: Berit Hahn, Henny Waage og Ragnhild Hålvorsen. Festkomité: Lulla Henriksen, Else Kaasa og Edith Johansen.

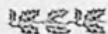
Gruppen har også i siste sesong skjenket atskillige midler til turngruppa, boksegruppa og bandygruppa.

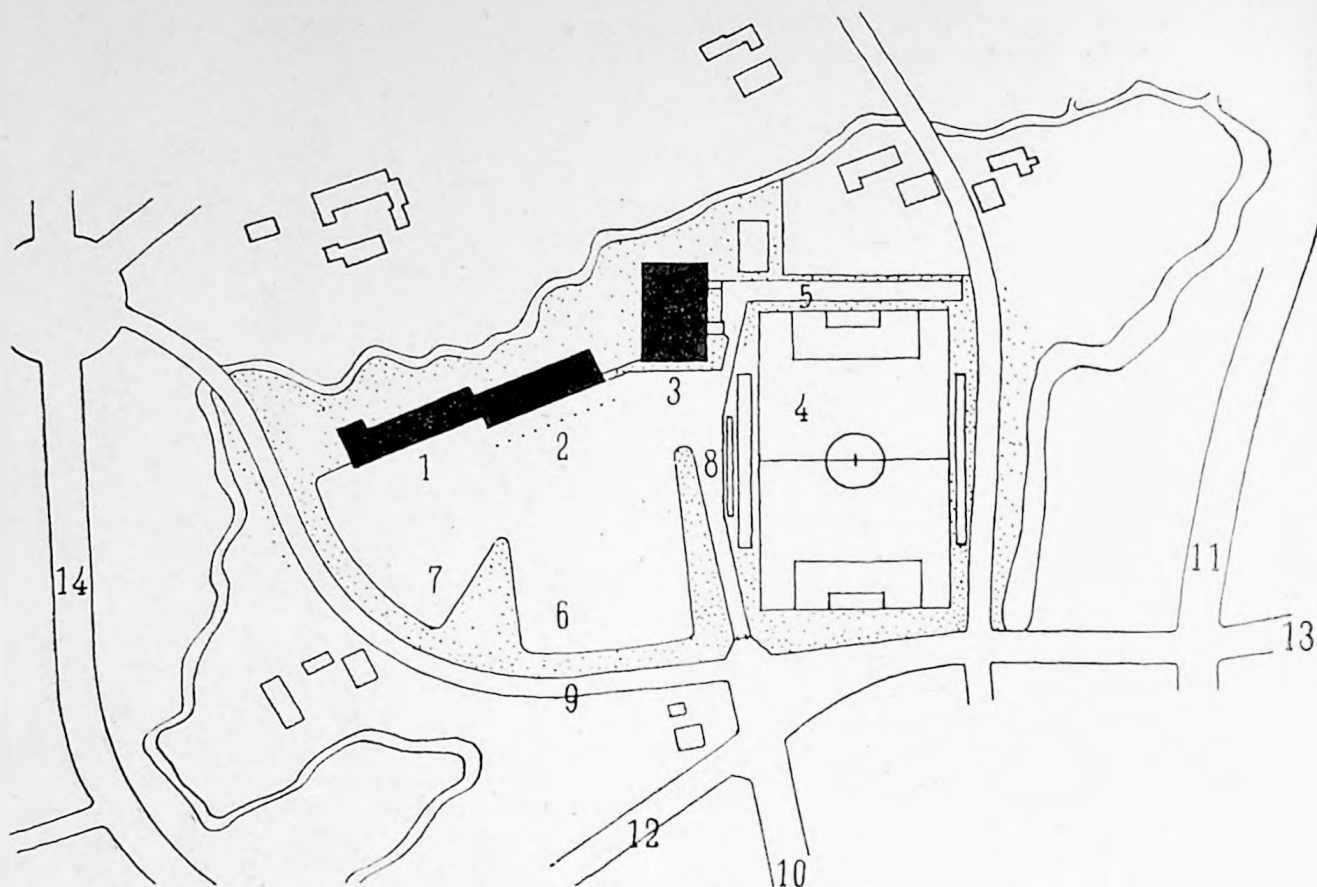
Pors Turngruppe

11-12/50

holdt årsmøte 10. november. Til ny formann ble valgt Eva Norli. Damepartiet har bortimot 50 aktive, dertil har men et parti for småpiker, for husmodre og et mellomparti.

De øvrige valg ga følgende resultat: Styremedl. Dagmar Dahl, Solveig Hansen, Ellen Realfsen og Grethe Nygaard-Larsen med Viviann Gundersen og Aase Thorstensen som varamenn. Turnutvalg Randi Hahn, Viviann Gundersen og Dagmar Dahl.

Skole- og idrettstomta på Vestsida.

Vi bringer her et kart som viser hvor den nye sports plass på Vestsiden blir plasert, og hvorledes skolen og reguleringen er tenkt.

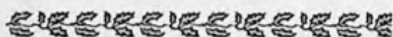
Som kjent har bystyret nå bestemt at der skal bygges skole på vestsiden først. Hva selve byggeplanene angår så er de ennå ikke vedtatt, og det blir vel forandring fra det som framgår av kartet. Der er jo snakk om paviljong-skoler, og det er jo uvisst om når en kan vente byggeløyve. Men det er jo gledelig at bystyret går inn for å løse et lenge følt savn som det heter, og innfri løftene fra partiene om skole på vestsiden.

Det er også gledelig det samarbeide mellom skole- og idrett som gjør seg gjeldene ved opparbeidelsen av idrettsplassen. Fra før har vi jo samarbeide mellom skolene og ski-gruppen ved de årlige vinterstevner, som gruppen arrangerer for barn fra Klyve- og Porsgrunn folkeskoler.

Forklaring til tegningen:

11-12/50

1. Klasseromsfløy.
2. Spesialromavdeling.
3. Gymnastikk, hustell og sløyd.
4. Sports plass, 100 × 60 meter.
5. Løpebane, 60 meter.
6. Leikeplass for storskolebarn.
7. Leikeplass for småskolebarn.
8. Sykkelstall og benkerader.
9. Grønstens gate.
10. Solums gate forbi ridehallen.
11. Kirkegata.
12. Tørmogata (før Nordre gate).
13. Vemernvegen.
14. Ny hovedveg til Skien, fortsettelse av Linaaes gate.

Telene som fyregangsmenn i ski-idrotten.

Av bonde Ragnvald Kleiv.

Alt frå gammalt av hev ski vorte nytta i Telemark. Fyrst som nytte- og framkost-middel i skog og mark, på fjell og vidder, — på vegar ut frå bygdene og på vegar heimat. — Seinare i leik og lag og kappestrid der krefter og dugleik, mot og mannskap fekk si utloysing.

Ski voks seg soleis saman med folket i deira daglege slit og strev og små hugnadstunder.

Slalåm er den eldste form for skiløyping. Folkevisa «Heming Unge» tyder på det. I samband med slalåm vart Telemark-svingen skapa. Dyre Vaa frå Rauland laga tri Telemark-svingar i slutten på slalåmi og dette skal vera rekord. Flekstveitguten frå Lårdal løypte Flekstveitskotet og gjorde Telemark-svingen på Bandak. Mykje tyder på at slalåmi hev vorte framelska i Vest-Telemark. Serleg då i bygdene Vinje, Rauland, Lårdal og Morgedal. Av slalåm var det i grunnen tvo slag. Den vanlege slalåmi og so uvyrdslåmene. Uvyrdslåmene var slike låmer som berre ein og annan våghals gav seg i lag med. Å stå ei uvyrdslålem vart rekna for eit karstak; men so var låmi lagt ut yver fjell og ufsar, gjenom skog og kneikar, i sving og stryk. Rennaren laut snart hoppe, snart huke seg ned og snart sprette i veret. Det var um å gjera å ha nervone i orden og kvar sen og sege spent. Det var slike låmer Olav Storlid og Sondre Norheim frå Morgedal var so glupe til å stå i. Olav Storlid sine meistarlåmer på Huvestad og Storlid er velkjende. 30 meter den gong på fylor, furuski og «ilkeband», yver holt og askestuvar og med nedslag i laus snø stend det ein kaldgufs av. Sondre Nordheim sine uvyrdslåmer i Kvævenuteen, Kastedalen og på Hauglid vitnar um ei uvyrd som hadde herredome yver kvar sen og sege i kroppen.

Sondre Nordheim var husmannsgut, fødd i Morgedal i 1825.

Morgedal hev frå gammalt av vore ei skibygd. Ski vart nytta av unge og eldre. Kvar vinter-sundag samlas bygdefolket på ski. Dei løypte frå bakke til bakke, frå ufs til ufs bygdi rundt. Skiløypingi då var som ho skulde vera: Ei folkeeeige som alle kunde vera med på.

I dette miljøet voks so Sondre Nordheim upp — han som vert rekna som skaparen av den moderne skiidrott.

Skibandi som vart nytta i den fyrste tidi var «ilkeband». Av vridne vidjer laga dei

eit stort taband og so eit band attyver til midt under ilken. Sondre Norheim som tøygde hoppi lenger enn andre laga seg band som rakk attum hælen. Desse handi vart i Telemark kalla for «hærka», dvs. hælkeband. Truleg er det oppfinningi av «hærka» som hev gjeve støyten til største framgangen i ski-idrotten.

Sondre laga òg hoppet midt i bakken so ein kunde få lengre hopp og lettare nedslag. Fyre hans tid laga dei hoppet på sletta under bakken. Tok so eit kraftig tilrenne og hoppa på flat mark. Tidleg tok dei i Telemark til med premitevlingar på ski. Ein høyrer soleis um ei premitevling på ofte i Høydalsmo i 1866. Her vart Sondre Norheim bestemann.

I 1868 skipa «Centralforeningen» til ei skitevling i Oslo. Til denne tevlingi kom nokre bondegutar frå Telemark og millom dei var Sondre Norheim. Telene tok hovudstaden med storm. Byfolki vart reint elleville av undring yver desse bøndene som kunde fjuke i lufti som fuglar. Oslopressa var og full av lovord og Sondre Norheim vart umtala som ein liten gud. Dette var fyrste gongen telene vitja Oslo og synte bygutane korleis ski kunde og skulde brukas. Seinare kom dei att, år etter år og alltid låg kongestaupet og dei beste premiane i «skreppa» hjå telene når dei drog på heimveg.

Den 5. februar 1883 vart det halde skitevling i Husebybakken. I dette rennet var 40 tevlarar med og av desse var 20 frå Telemark. Mikkell og Torjus Hemmestveit frå Morgedal fekk kvar sin kongepremie og 100 krunor i gull. Halvor Aadalen frå Seljord fekk 1. pr., Kristoffer Dalen, Seljord fekk 2. pr. og Torkjell Dalen, Seljord fekk 3. pr.

Dei telene som kanskje sette djupaste merke etter seg ved desse tevlingane i og rundt Oslo i den fyrste tidi var nok Mikkell og Torjus Hemmestveit. Båe fekk kongestaupet fleire gonger i Husebybakken og med sine skiskular i Oslo og Drammen gav dei støyten til ei veldig interesse for skiidrotten millom byungdomen.

Vinteren 1892 kom atter ein tropp teler til Oslo. Dei skulde vera med i det fyrste Holmenkollrennet. Bygutane var no vortne reine karar på ski. Dei trudde seg so godt at Aftenposten skreiv fyre rennet at telemarkingane lite hadde å gjera der inne no. Trass i Aften-

posten fekk likevel Svein Sollid frå Morgedal kongestaupet.

Det er likevel rett nok at det gjekk attende med telene på ski etter 1890-åri. Telene nytta krefter og dugleik. Bygutane tok i bruk træning og ymse tekniske hjelperåder. Dette hadde ikkje bondegutane råd til.

Frå 1860 til 1890 reiste 35 av dei beste skiløyparane i Telemark til Amerika. Millom dei var Sondre Norheim og Mikkel og Torjus Hemmestveit. Dei tok alle ski med seg og nytta dei so tidt det var høve til det.

Ein av dei fyrste telene som tok ski i bruk i Amerika var likevel Jon Rui frå Tinn i Telemark. I 1855 vart han tilsett som postmann og i 20 år bar han posten på ski yver dei ville Sierra Nevada fjelli.

Då Mikkel og Torjus Hemmestveit kom til Amerika tok dei straks til med skiframsyingar og premitevlingar. Dei reiste frå stat til stat, frå by til by og gjorde skiidrotten kjend. Mikkele og Torjus Hemmestveit vert i dag rekna som skaparane av den Amerikanske skiidrott. H. Angel skriv soleis i 1909: «Et merke kommer iallfall nordmennene til å sette etter seg i Amerika, og det er skispor og løyper. De første banebrytende

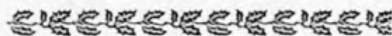
skiløpere var Telemarkinger.» Og vidare skriv han: «Det ble Hemmestveitgutane som brot veien for skiidretten der. Det stod glans av dem da de kom over i 1886 og 1888. De hadde tatt kongepokalane i Husbybakken flere ganger og var kjente både ute og hjemme. De kom, så og vant der de for, og rev folk med seg.»

Men ikkje berre i Amerika var telene dei fyrste på ski. I alle land som hev vinter med snø finn ein merke etter teler som var med og lagde på ein fyrste låmi. Ja til og med på Sudpolen var telene dei fyrste på ski. Olav Bjåland og Hjalmar Johannesen som var med Roald Amundsen på Sudpolturen er namn som vil lyse i skisoga til alle tider.

Låmi som tok til i fjellbygdene i Telemark spanner no rundt heile jordi. Bondeidrotten frå Telemark hev vorte verdsidrott og ski hev gjort Telemarknamnet kjent og kjært på alle målføre heile yver.

Telemarksving — Telemarkstil — Telemarkski er ikkje dikt og draum og frasar. Det er atterljom av den store susen som skiløypingi i Telemark skapa i 80-åri.

Fra Jousok 1949.

Intelligensprøve.

Et tog førtes av 3 menn, Robertson, Smith og Jones, i egenskap av togfører, bremsemann og fyrbøter, men ikke i navnenes rekkefølge.

Med toget reiser som passasjerer 3 forretningsmenn, som også har de samme navn, nemlig Mr. Smith, Mr. Robertson og Mr. Jones.

1. Mr. Robertson bor i Detroit.
2. Bremsemannen bor midtveis mellom Chicago og Detroit.
3. Mr. Jones tjener 2000 dollars om året.
4. Smith slo fyrbøteren i biljard.
5. Bremsemannens nærmeste nabo er en av forretningsmennene, han tjener 3 ganger så meget som bremsemannen, hvis lønn er 1000 dollars om året.
6. Den av forretningsmennene hvis navn er det samme som bremsemannens, bor i Chicago.

Spørsmålet er, hva heter togføreren?

Ovenstående oppgave ble gitt til alle som søkte stilling i det amerikanske Bethlehem Steel Company.

Fristen for løsningen av oppgaven er satt til 2 timer og 45 min. Det er intet trick ved

løsningen, og alle opplysninger som er gitt, er nødvendig for å svare riktig på spørsmålet.

Hvis De virkelig er smart og klok, kan De greie oppgaven på 5—10 minutter.

Løsning på siste side.

Aksel Fjeld og Harald Westby 11-12/50
er autorisert som nye kretsdommere for ski.

Ved det nasjonale boksestevne 11-12/50
i Kristiansand 26. november fikk Oddvar Skilbred, Pors første premie i mellomvekt C. mens Olaf Halvorsen fikk poengnederlag.

Ved et boksestevne i Aalborg 11-12/50
søndag 3. desember seiret Johs. Bjørnflaten, Pors over E. Hjort Hansen, Aalborg på tekn. knockout i 2. runde.

God junior-hopper til Pors. 11-12/50
Pors skigruppe har fått flere nye medlemmer i høst. Blant disse er Odds gode juniorhopper, Leif Isaksen.

Bjarne Olsen 11-12/50

har hatt en meget god sesong hittil.

Freitag 17. november seiret han ved det internasjonale stevne i Colosseum, over den danske tungvekteren John Larsen, som bl.a. har vunnet landskamper mot Irland og Sverige, med poengseier 3-0 i finalen, og fikk god kritikk i Oslo-aviser for kampen.

Han ble uttatt av Bokseforbundet til å representere Norge i tungvektklassen i landskampen mot Sverige 1. desember. Og han har deltatt i forbundets treningsleir før kampen.

Ved landskampen i Gøteborg tapte han imidlertid 3-0 for den gode svenske tungvekter Ingemar Johanson. Bjarne fikk god kritikk i pressen for sin kamp.

Ved et internasjonalt stevne i Halmstad søndag 3. desember vant han (den kjempesterke normannen, som Aftenposten skriver) over Gjert Schyllert fra Trälleborg i 2. runde etter at svensken hadde vært nede for telling to ganger.

VEST — ØST møtes.

A nei da — tenk ikke på amerikanere og russere — det var ganske enkelt 2 porsgrunnsgutter som traff hverandre på utflyttingskurs (nytt norsk ord for evakuering) i Oslo: Einar Halvorsen fra vest og jeg fra øst. Stilt overfor den samlede masse fra det øvrige Norge, falt det helt naturlig at vi slo oss sammen, og i den vante formasjon, vest-øst, tok vi våre plasser ved bordet. (Tenk om det var like lett å bygge bru mellom vest og øst i Porsgrunn.) —

Under en av «utflyttingsoperasjonene» lente Einar seg over til meg og hvisket: «Jeg strever så med julenummeret til medlemsbladet vårt. Har du noe på hjertet?» — — A hå, tenkte jeg, — hjemlengsel? — eller var det bare utslag av det gamle: «Hjem til deg går våre tanker — osv.»

Du vet, sang og musikk er min store hobby nå. (Og har vært det helt siden jeg sluttet som aktiv idrettsmann.)

Ja, men musikk har vel ikke noe med idrett å gjøre? —

Jeg er ikke så sikker på det. Feilen er nok bare at idretten ikke har tatt musikken i sin tjeneste. —

Hva mener du? —

Jo, du har merket hvor opplagt du blir, når du hører god musikk? — Og du har vel

lest at til og med kuene melker bedre når de hører musikk?

Ja, men det må vel være tøys og tull?

Jeg har aldri sett det, men det er virkelig vitenskapelig bevist at musikken påvirker organismen — marsjmelodier f.eks. stimulerer blodløpet. Jo, det er nok riktig — og nå kom jeg på en fantastisk tanke: Hvordan ville det være å samle fotballspillerne f.eks. foran en kamp og preparere dem med musikk? — men jeg legger til — riktig musikk må det være, ellers kunne det virke omvendt.

Dette hortes interessant ut. Kunne du tenke deg å komme på en av «kulturkveldene» våre og snakke om det? —

Ja, falt det seg slik når jeg tilfeldigvis var i Porsgrunn, skulle jeg gjerne det. —

*

*I sangen vi livsgleden henter,
det trenges så mangen en gang.
Ja, livet som vinker og venter,
det skal vi nok vinne med sang.*

Kunne idrettens og musikkens idé for alvor gripe menneskene, ville vi samle — ikke bare folket vårt, men alle folk. Vi ville få en sjanse til å gå mot en bedre verden — en verden som ville overflødiggjøre F. N. — —

Gledelig Jul!

Hilsen
Reidar Klingberg.

1950

Klubb-kveld. 11-12/50

Den 23. november hadde vi igjen en vellykket og hyggelig sammenkomst.

Skoleinspektør Bleness kasserte om Olav Duun, og fikk sterkt bifall.

Det var også sang- og musikkunderholdning ved Ruth Lerstang Linge og Tormod Linge, som også ble lønnet med kraftig bifall.

Og som vanlig var det bevertning.

Det var godt frammøte. Neste medlemsaften blir altså mellom jul og nyttår, og det var da meningen å prøve egne krefter til underholdningen.

BANDYGRUPPENS

generalforsamling 11-12/57

ble holdt i klubblokalet den 28. november under ledelse av formannen, Henry Hegna. Beretning og regnskap ble godkjent.

Av beretningen framgikk det bl.a. at A-laget ikke hadde noen tapte kamper i siste sesong, men Eidanger gikk forbi p.g.a. bedre målaverasje, og ble dermed med i Eliteserien. B-laget ble kretsmester.

Valget førte til at formannen H. Hegna ble gjenvalgt. Styremedlemmer ble: Erling Olsen, Karl Richter, Isak Svarstad og Odd Christiansen. Supleanter: Frank Sorensen og Leif Larsen. Sportsutvalg for A-laget: Børulf Fjeldvik (oppmann), Erling Olsen og Ivar Waage. For B- og C-laget: Frank Olsen og Finn Steen. Junior: Frank Sorensen og Leif Larsen. Materialforvalter: Frank Sorensen. Til å ta seg av avisprotokollen: Finn Steen.

Desverre viser det seg at det ikke kan bli skøytebane på den nye idrettsplassen ved Vests. skole denne vinter, og en må derfor ergne med å legge iss på Stadion i år også.

FOTBALLGRUPPENS

generalforsamling 11-12/57

fant sted i klubblokalet 1. desember under ledelse av formannen Kåre Beckstrøm.

Frammotet var upåklagelig. De forskjellige beretninger ble opplest og godkjent, likeså regnskapet.

Det framgikk at gruppen har hatt sin beste sesong i år, i det een nådde 4. runde i N. M., og har 9 seire på rad i første-divisjonskampene og leder i sin avdeling.

Valgene: Til formann gjenvalgtes Kåre Beckstrøm enst. Styremedlemmer ble: Thorbjørn Solstad, Asbj. Kjellevoid, Odvin Kristiansen og Otto Malmgren. Varamenn Trygve Thorstensen og Alf Johnsen.

Sportsutvalg: Gustav Gustavsen, formann. Rolf Næss og Alf Jacobsen. B og C utvalg: Olav Holtan, Frank Olsen og Erling Halvorsen. Varamenn: Johs. Pedersen og Karsten Andreassen. Juniorutvalg: Leo Johansen, Ragnar Johansen og Finn Moen med Alf Johansen som varamann.

Avisprotokollfører: Henry Hahn.

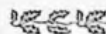
Representanter til fotballkretsens ting ble:

Formannen, Gustav Gustavsen og Otto Malmgren med Leo Johansen som varamann.

Arsmotet ble greitt og kvikt avviklet.

Som en vil se gikk John Kjørholt ut av styret nå etter mangeårig utmerket arbeid, utført med stor pliktroskap. John er en av de som ikke har nei i sin munn når det gjelder å få noe utført.

Formannen takket ham for insatsen og han ble hedret med en gave i det han under stor begeistring ble overrakt et eksemplar av Finn Amundsens bok: «Idrett».

SKIŠPORET.

*Ut fra vår sagas isgråe morgen
vokser en skikkelse frem.*

*Glidende lett, som av fugleflukt børen
stevner mot Valhall han hjem.*

*— Ullr, den forste som skiene nytter,
hurtig, som vinden, i jakten på byttet
broyter han sneskavlers brem.*

*Skiene bar ham. Som båten på bolge
seilte han frem gjennom skog.*

*Odin med Sleipner kunne ei følge
der han i ledingen drog,*

*— Ullr, den forste som skiene kjente
skisportens gud for hver gutt, for hver jente.
— forrest i tuseners tog*

*Han gikk opp loypa. I sporene etter
fulgte så mangen en kar,*

*— Trygves sønn Olav, vår saga beretter,
selv drabelig skikonge var.*

*Skisportet buktet seg i vår historie,
over det lyse berømmelsens glorie
frem gjennom slektenes får.*

Trysil-Knut, Hemmestveit, Amundsen, Nansen

*— helter fra skibakkeloopenes land,
selv om de ikke fikk mesterskapskransen
tente de normannahjerter i brann.*

*Trysil og Morgedal, Husebybakken!
Bare ved tanken så retter vi nakken
hver fribåren kvinne og mann!*

*Skiloper krysser vårt snehvite rike,
spinner sitt filigransnett
sammen om folket, hvor alle er like,
runnen av skiloper-ætt.*

*Et helt folk på ski i de snetunge lier,
på vidda, langs skogenes buktende stier,
hvor alle har selsamme rett.*

Innefra viddene, frem gjennom skogene,
nedefra byens bunn
strommer en marsdag skilopertogene
sammen mot gudernes lund:
Holmenkollrennet! Fanfarene gjaller!
Ullr på skilopersonnene kaller
til dyst i en lykkelig stund.

Inn mellom Nordmarkas skinnende graner
fører en svimlende jakt!
Ronæs', Hau'crns og Bergendahls baner
følges i fem-milas takt.
Sigmund og Birger fra hoppet seg svinger
opp imot solen på utspille vinger.
— fugler, med vinden i pakt!

Skisportens sonner, guder i tiden.
Idrettens mål har de nådd.
Krefter og nerver er styrket i striden,
viljen har stålherdet odd!
Frihetens ungdom, snelandets sonner,
fedrenes drømme, mødrenes bonner,
— frukten av det som er sådd.

Skisportet slynger sitt skinnende belte
rundt om vårt elskede land,
knytter oss sammen, fra fortidens helte
til fremtidens kvinne og mann.
Solen skal drysse sitt gull over sporet,
det vi skal følge som fedrene gjorde,
— da vi påny holder stand!

— v a r d .

(Fra Aftenposten.)

1950

På Grenland Skikrets årsmøte 11-12/50

ble det vedtatt, etter forslag fra Leif Akselsen, Pors, å opprette eget ferdighetsmerke for slalåm. Det ble også vedtatt et forslag fra styret om sikringstiltak ved flomlysnenn.

Forslaget går ut på å søke å hindre ulykker for hopperne under trening og renn som følge av strømbrudd, ved å plasere sterke parafin-lyskastere på flere steder i bakken som reserve.

Videre ble det bestemt å innskrenke antallet av gutterenn, da det har vært altfor stor belastning for guttene med de mange renn en tidligere har hatt.

En vil også sikkert oppnå bedre good-will blant guttenes foreldre og foresatte, som framholt av Kr. Barth.

Ved valgene ble Rolf Knudsen, Pors, valgt

til varamann til styret. Leif Axelsen ble medlem av slalåm utvalget og Aksel Fjeld ble medlem av styret for hjelpekassa.

Aksel Fjeld ble også valgt som representant til forbundstinget.

Dorsere! 11-12/50

Nå da vi har et klubblokale — og et pent sådant — (som jeg håper dere vet hvem vi har å takke for), synes jeg det burde være i alle medlemmers interesse å ta vare på det, og huske at det koster arb., tid og penger. Har inntrykk av at mange ikke tenker i det «hele tatt» når de er der — jo en ting — morro. Bare en ting som dormatte — det er det der, og den er ikke til å hoppe over — tvertimot, og askebeget er det plenty av, og blir de for fulle, kan de tommes. Dette har ergret meg mer enn en gang. Og så var det den rengjøringen. Det er ingen mening i at de samme skal ta seg av dette hver gang da Pors' medlemstall er så stort at det skulle bli minimum av arb. på hver. I hvertfall skulle hver gruppe ordne opp etter seg. Da jeg etter en fest spurte formannen om han ville spørre noen om hjelp til å rydde opp, før festen var slutt— fikk jeg til svar at det behøvde ikke jeg å bry meg med. Dette svar-te jeg ikke noe på, men tenk — og ganske riktig vi var kun 2 damer som var med og hjalp til, og har ikke noe med den gruppa å gjøre i det heltatt, har nemlig for vært med på å ordne opp etter andre grupper enn min egen. Syntes det er på sin plass å ta dette som en plikt. Dette skulle kanskje ikke publiseres, da jo samholdet ellers er helt i orden, men som sagt, det har ergret meg en del.

X.

1950

Sno.

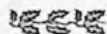
*Snoen faller lunt og stille
over skoger, mark og enger,
gjør det lyst i byens gater.
Lys er noe alle trenger.*

*Snoen faller, kroppen dirrer,
lengter etter ski og bakker,
lengter etter skog og kneiker.
Vintrens drom er frisk og vakker.*

*Snoen faller, snoen lokker
ungdom fram til dåd og lyst.
Fedres spor i snoen skimtes,
sporet følger vi med lyst.*

*Hvit er snoen, la den drysse,
smelte i vårt ansikts glød.
La oss ønske vi var rene,
slik som snoens Skaper bod.*

Norman Jacobsen.

Ole Reistad:

Min første deltakelse i Holmenkollen.

Som så mange andre norske skiløpere begynte også jeg min løpebane på et par tønnevastaver. Etter utallige rundkast i hopp så umulig anlagt og oppbygget som bare guttunger kan gjøre det, avanserte jeg langsomt, men sikkert mot høydene, og endelig, etter masser av brukne ski og oppskrubbede ansikter var målet nådd. Jeg var blitt anmeldt til deltakelse i Holmenkollen. Det mål vi smågutter hadde snakket og drømt om så lenge vi kunne huske tilbake i tiden. Nå var målet nådd og jeg skulle kanskje få lov til å være med i selve Holmenkollrennet. Jeg sier kanskje, for mellom meg og den store dag sto ennå uttagningen i Heggehullet. Og den som har stått utfor «Villaen» vet selv at denne ikke er til å spøke med.

I gnistrende fint føre, det hadde regnet om natten og frosset på om morgenen, ble vi sluppet utfor med hel fart. Der ble da også et veldig mannefall. Selv så berømte løpere som Tulla, Viggo og Dagfin måtte overende en gang. — men så hoppet også en del av oss over den gamle bakkerekorden. Selv mål-

te jeg overende i annen omgang, og mitt hup om å få komme med i selve Kollen redusertes betraktelig. Man kan da selv tenke seg den glede jeg følte da jeg likevel var blant de lykkelige utvalgte.

Den ettermiddagen som fulgte ble for meg en av min skiløpersagas lyseste, men for min familie mørkeste kapitler. Det ble en smøring etter alle kunstens regler så det luktet død og fordervelse over hele huset. Sent på kveld ble det før jeg krøp til køys for å tilbringe en meget urolig natt hvor jeg i drømme snart foretok de flotteste hopp, snart gjorde de utroligste flikkflakk for til slutt å ende på hodet i snoen. Da den første grå strime av den kommende dag seg opp over asene i øst var jeg på benene. En siste finpussing av skiene og så etter en avskjed med de der hjemme som om det var en selvfølge at de aldri mer skulle få meg å se i dette liv, bar det avsted.

På veien oppover mot Holmenkollen følte jeg meg som dagens mann, — men da jeg nådde fram til bakken og så menneskemassen som veltet innover på tjernet og kranset bakken, skrumpet jeg etter hvert inn til normal størrelse. —

Kongen kom, kongesangen ble spilt, og rennet begynte. — Det syntes meg en evighet før det ble min tur til å ta skiene på nakken og krabbe oppover trappene i stillaset.

Da jeg etter meget mas i trengselen der opp hadde fått skiene på benene og så utover, møtte der meg et syn som jeg aldri glemmer. Tindrende vinterblå himmel, lubben grønn granskog og langt der nede Kristiania i solblå dis. — Det suste fra skogen, og fra menneskemassen dypt der nede under meg steg bruset av tusener stemmer.

Startflagget falt — hornsignalet lod — nå var det min tur til å suse utfor. Et par kraftige løpetak og jeg suser nedover stillaset. Jeg nærmer meg hoppet, huker meg sammen til sats. — Jeg var ikke i tvil om at det skulle gå bra. — Bare rolig, sa jeg til meg selv — bare rolig. — Satsen ble tatt i det rette øyeblikk — og så svevet jeg da ut i løse luften.

Tribunene, hestekoene nede på tjernet, hoppmålerne og tråkkerne skimtet jeg under meg, men det som opptok mine tanker var mitt forestående nedslag. Det trykk jeg hadde ventet meg kom ikke. Jeg sto støtt som fjell. At det var verdens stolteste mann som i neste sekund svinget nede på tjernet, sier seg selv. At jeg skulle klare annen omgang

var jeg ikke i tvil om. Nå var det ikke den ting jeg ikke skulle være mann for å klare. — Det viste seg at de fleste av oss i yngste klasse sto, så det ville nok bli knivskarp konkurranse, så nå gjaldt det å tøye seg i annen omgang. Hel fart skulle vi også ha. —

Igjen var det min tur, og utfor bar det. Svær fart hadde jeg, fin sats fikk jeg — et svev jeg aldri glemmer — og nedkomst som forslo. — Begge skiene knakk som fyrstikker under meg — bomfast sto jeg i snø til midt på leggene — og så hugget jeg fjeset ned i snoen, midt i mellom begge skiluppene. — Skuffelsen var overveldende. De store tanker om meg selv var blåst bort, nå gjalt det bare å luske unda så ubemerket som mulig — men jeg syntes alle lo av meg, og det var nok av velmente råd å høre.

Så sto jeg da der og rubler over min u-lykke og så på mine lidelsesfeller i yngste klasse. Og overende måtte de nesten alle sammen som forsøkte seg på de lange hopp. Da også Bernhard Larsen fra Vang, førstepremievinneren ved de Svenska Spelen måtte i bakken trøstet jeg meg noe — og jeg dro hjem med det urokkelige forsett at jeg skulle komme igjen og ta revansje.

Mange ganger senere har jeg stått der oppe på toppen av Holmenkollbakken og ventet på at mitt startsignal skal lyde og alltid har jeg følt denne betagende høytid som slår en i møte når en ser og hører den tuseenstemmige folkemasse som den dag moter fram for å hylde vår nasjonale idrett.

Det norske folk har også god grunn til å være stolt over sin idrett, og sin ungdom på denne dag. Aldri ved noen idrettskonkurranse har jeg truffet en slik ungdom av vaskeekte mannfolk som på toppen av Kollen. Spenstig, djerv, frisk og humorfylt ungdom skapt av den idrett de driver.

Alle de som har oppnådd den lykke å få delta i dette renn, vil nok være enig med meg, uansett hva resultatet ble: «Det var en minnedag som aldri kan glemmes». Den ung-gutt som har satt seg som oppgave å få prøve seg en dag i Holmenkollen, han har intet dårlig mål i sin idrett. —

Fra «Idrætsminder».

Skilauparvise.

*No legg seg snoen så kvit og lett bort
i bakken,*

*og haug og hole og alt vert støtt bort
i bakken.*

*A hei, kvar er du, du friske gutt
og vesle gjente? Kom berre ut,
Kom i bakken!*

*Kvi sitt du inne i stua nå? Kom i bakken!
Sja snoen glitrar så rein og god, bort
i bakken.*

*Du gloymer sorg og du gloymer sut,
du vesle gjente, du vesle gut,
kom i bakken!*

*A hei, og hopp, kom med skia di, bort
i bakken!*

*Så lett ho ut over stupet glid, bort i bakken.
Og når så stundom for stridt det gjeng,
i snoen finn du så mjuk ei seng,
bort i bakken.*

*Du renn i kapp med den friske vind,
bort i bakken,*

*du herdes både i kropp og sinn, bort
i bakken.*

*Du kjenner blodet i åron, renn,
og modet aukar og hugen brenn,
bort i bakken.*

*Det blomer roser på raude kinn, bort
i bakken.*

*det veks opp nordmenn i sinn og skinn,
bort i bakken.*

*Nei aldri er eg så frisk og glad
som når på skion eg renn av stad
bort i bakken.*

Losning på intelligensproven:

Togføreren heter Smith.

Porsgrunds Ørebank

AKSJESELSKAP

Opprettet 1899

Mottar innskudd. Disk. vekslar og vekselabl.

Aksjekapital kr. 120.000,00

PORSGRUND METALVERK A.S

PORSGRUNN KOMM. ELEKTRISITETSVERK

Innstallasjonsavdeling

Elektrisk utstyr på lager

H.O.

Norrøna Slipeskiver

er fremstillet av det beste korn og det sterkeste bindemiddel.

Når De velger en slipeskive, så finn den riktige hårdhets- og grovhetsgrad - den som vil passe for Dem. Vi har alle.

NORRØNA FABRIKER A/S
PORSGRUND

Gjør Deres innkjøp hos de firmaer som annonserer i Pors-bladet!